

Ljubav i mržnja

Errico Malatesta

1920.

Prije nekoliko dana *Umanità Nova*¹ objavila je vijest da je jednoga kraljevskog stražara² pre-
gazio i ubio vlak tijekom manevra, uz komentar: "Jedan manje."

To je zaprepastilo jedne demokratske novine iz Brescie, *La Provincia*, koje „pred ovim biserom
krvave sprdnje osjećaju očajničku gorčinu”.

Brescianske novine su u pravu.

I mi smo ogorčeni zbog te potrebe za nasiljem. Mi, koji propovijedamo ljubav i koji se bo-
rimo za ostvarenje društvenoga stanja u kojemu će sloga i ljubav među ljudima biti mogući, više
od svih patimo zbog nužnosti da se protiv nasilja vladajućih klasa branimo nasiljem. Međutim,
odreći se oslobađajućega nasilja kad ono ostaje jedino sredstvo koje može dovesti do kraja sva-
kodnevnih patnji velikih masa ljudi i odvratnih tragedija koje pogađaju čovječanstvo značilo bi
postati suučesnicima nasilnika iz pokvarenih interesa, značilo bi biti odgovornima za mržnju i za
zla koja iz mržnje proizlaze.

Mi ne osjećamo mržnju protiv kraljevske straže, protiv karabinjera i ostalih pandura. Mi
prema njima osjećamo duboku milost.

Nesvjesni jadnici su zbog bijede, iz neznanja ili zbog organske degeneracije koje ih čini zlima
prodali svoju slobodu i postali dobrovoljno roblje u službi tlačitelja. Oni imaju majke, sestre i
drugove; imaju ljubavnice i sutra će imati djecu; mogli bi biti ljudi među ljudima, braća među
braćom... a oni su ubojice koji progone, muče i ubijaju u ime onih koji ih plaćaju bez izlike strasti,
bez uvjerenja ili vlastitoga interesa.

Je li moguće mrziti takve nesretnike?

Nije, i htjeli bismo iskupiti i njih, htjeli bismo ih iskupiti za njihovo dobro i u čast zajedničke
ljudskosti.

Ali sve dok oni predstavljaju opasnost za sve, dok god stoje s oružjem u ruci spremni ubiti
prvom prilikom, ili bez povoda, nije li prirodno obradovati se što ih ima *jedan manje*?

Mrziti iz ljubavi: to je velika tragedija koja uznemirava dušu svakoga dobrog čovjeka.

Borimo se da iskorijenimo mržnju, učinimo je suvišnom, da bi pobijedila ljubav.

¹ Sluteći mogućnost revolucije, Malatesta se u prosincu 1919. ilegalno vraća iz Londona u Italiju. Program *Uma-
nità Nove* napisao je još tijekom boravka u Londonu, te je dnevnik napokon osnovao u veljači 1920. u Milanu. U ožujku
1921. redakciju će spaliti fašistički odred kao dio represije prema anarhistima nakon napada na zgradu Kursaal Diana
(događaj poznat kao La strage del Teatro Diana). Nakon toga se redakcija seli u Rim gdje biva do zatvaranja časopisa
1922., ponovo zbog fašističke represije. U nekim se dijelovima Italije dnevnik distribuirao u čak 100 000 primjeraka.
Umanità Nova će ponovno početi izlaziti 1945., tada kao tjednik.

² "Guardia regia" ili "regia guardia", od punoga naziva "Regia guardia per la pubblica sicurezza", od 1919. do
1922. tijelo javne sigurnosti pri ministarstvu unutarnjih poslova u Kraljevini Italiji.

Anarhistička biblioteka
Anti-Copyright

Errico Malatesta
Ljubav i mržnja
1920.

Umanità Nova (Milano) br. 51 (27. travnja 1920.)
Prevela i uredila: Mia Gonan. Preuzeto iz: Errico Malatesta, *Ni demokrati ni diktatori*. Odabrani
spisi 1884.- 1930. DAF, Zagreb 2022.

anarhisticka-biblioteka.net